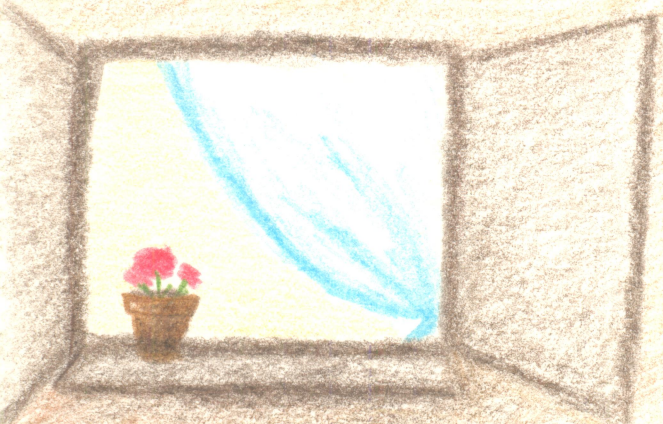

Cesta pana Pravoslava Špouly

Narodil jsem se 23. září 1929 v
Praze...

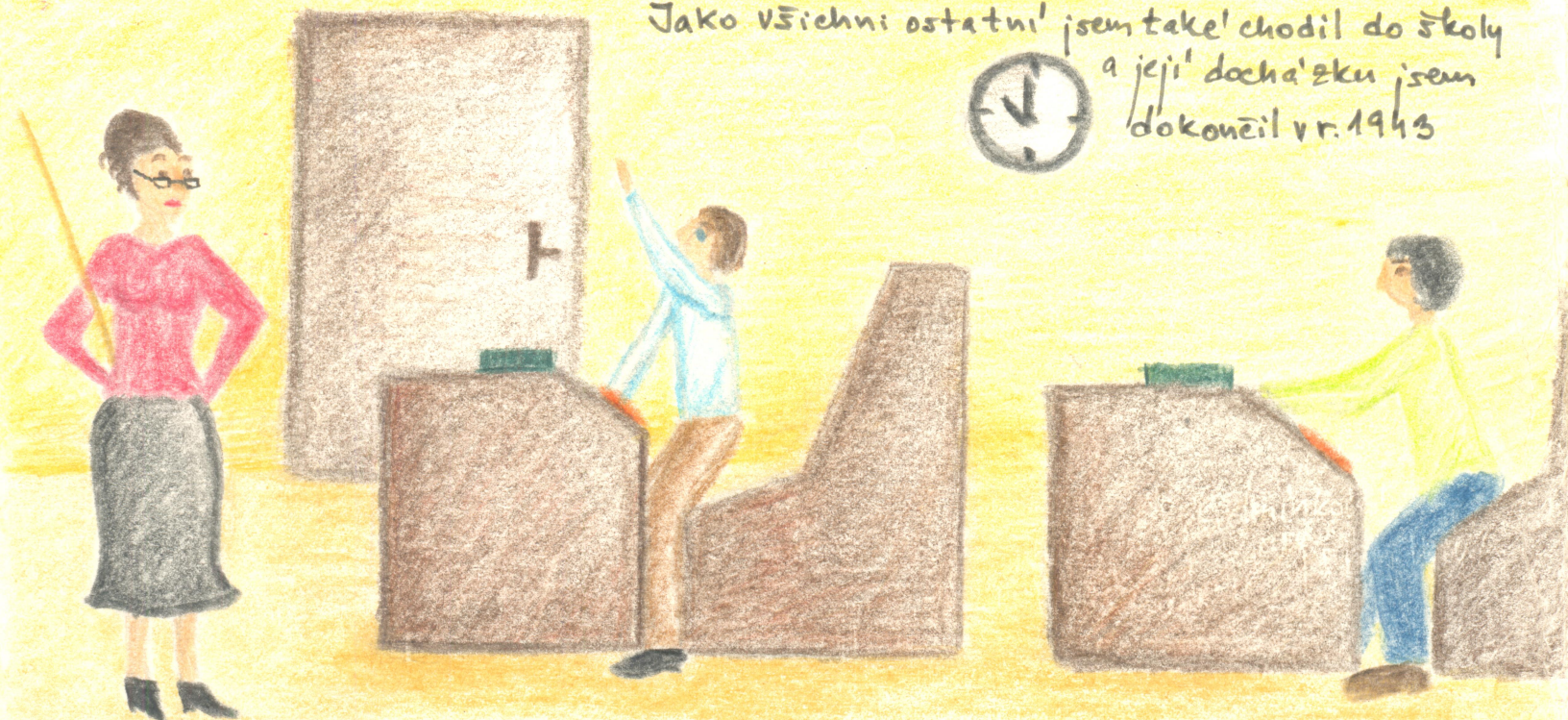

... a dětství prožil v Komoranech.

Byli jsme uličníci, takoví nezmaři
a od pěti let jsme
plavali ve Vltavě

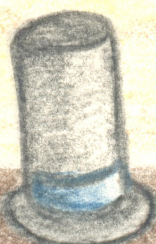
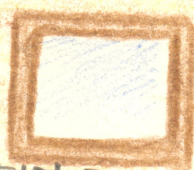

Jako všichni ostatní jsem také chodil do školy
a její docházku jsem
dokončil v r. 1943

a následně jsem nastoupil do
učení v kloboučnictví Lamae.

Ve firmě mě často posílali na nějaké
pochůzky a až později jsem se dozvěděl, že
jsem nevědomky zapojil do odboje.
Zde jsem pracoval až do konce
2. sv. války.

Mimo jiné jsem si při ní zažil hrůzku bombardování, při kterém v Praze zemřelo 704 obyvatel.

Cítil jsem jako svou povinnost se třeba zapojit do obrany Prahy a hned jsem se v patnácti letech přihlásil do jednotky bránil ocelový most.

V noci z 6. na 7. května dorazily německé jednotky a my neměli šanci.

Byl jsem vyslán pokusit se předat zprávu druhému veliteli, a tak se mi podařilo utéct škarponou. Oni tam zůstali a za dva dny je všechny postřelili.

Po prověření komise mě přidělili k pohraničnímu útvaru SMŠ v Železné Rudě. Přivedl jsem pár lidí přes hranice,

protože jsem se řídil svou lidskostí a ne nějakými pravidly. Památuji si třeba na dvě děvčata, byla vystrašená a nesly si jenom jídlo.

Nakonec jsem se přejít přes hranice pokusil takel, ale zadrželi mě už ve vlaku. Při výslechu mi pomohl kolega, a tak mě eskortovali na Kladno, kde jsem čekal na soud.

Díky pomoci přítele se mi podařilo utéct a

V Německu jsem absolvoval zdravotnický kurz abych se mohl stát
civilním zaměstnancem firmy Medical Command. Poskytoval jsem
zdravotnické služby a pečl
se sanitkou.

Po te'co padl komunistický režim v
r.1990 jsem se po 41 letech vrátil
domů. Me' první kroky směřovaly
k památníku mých šestnácti
padlých spolubojovníků v Komořanech.

16. dubna 2015 základní škola Waldorfská
8. třída

Nikdy jsem nebyl
politicky angažován
ja' jsem angažovaný
lidsky

